

Magdalena – Paweł Rosak

Ty stoisz znów na rozstaju dróg gdzie dalej pójść,
Skryta rzeka snu podpowiada ze to już, ze to tutaj
Powtarzasz wciąż że Ci wiary brak
Że tylko ty i nie lepszy świat
Wciąż uciekasz, uciekasz stad tak daleko,
Gdy tak trwasz w niespełnieniu
Wiedz ze wszystko ma swój czas
W blasku dnia w mrocznym cieniu nie zapomnij ze masz nas...
Wpatrzony gdzieś w horyzontu kres, w odległy sen,
Który nie zna łez zapominasz że tu tez gra muzyka
Gdy tak trwasz w niespełnieniu wiedz,
Ze wszystko ma swój czas
W blasku dnia w mrocznym cieniu nie zapomnij ze masz nas...
I stoisz znów na rozstaju dróg gdzie dalej pójść,
Skryta rzeka snu podpowiada ze to już,
Że to tutaj,
Że to tutaj,
Że to tutaj...

Słowa: brak danych
Muzyka: brak danych